

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Усанова І.М.

*І курс, студентка СВО магістр, факультет дошкільної, початкової
освіти та мистецтв імені Валентини Волошиної*

Хом'юк І.В. доктор педагогічних наук, професор

Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця, Україна

У статті висвітлено проблему пізнавальної активності молодших школярів. Встановлено, що пізнавальна активність дитини – це її внутрішня готовність до подальшої участі у процесі оволодіння знаннями, вміннями і навичками та виявлення самостійності і творчого підходу до виконання навчальних завдань. Визначено, що для розвитку пізнавальної активності молодших школярів необхідно: застосовувати пізнавальні завдання; загальнопізнавальні вміння формувати в чіткій послідовності та системі, починаючи з найпростішого; розвивати прийоми розумової діяльності (аналіз, порівняння, абстрагування, узагальнення), які лежать в основі пізнавальних умінь.

Ключові слова: пізнавальна активність, пізнавальна самостійність, творчість, молодші школярі.

Початкова освіта виступає основним фундаментом загальноосвітньої підготовки дітей. Провідною діяльністю молодших школярів є навчання, саме тому актуальним у навчально-виховному процесі є активізація пізнавальної діяльності. Головним завданням, яке стоїть сьогодні перед початковою школою – це забезпечення належного рівня підготовки учнів, здатних до виявлення активності, самостійності, самореалізації та творчої праці в сучасному суспільстві.

Дитині недостатньо дати лише знання, важливо навчити ними користуватися. Всі ми знаємо, що знання та вміння, взаємопов'язані з ціннісними орієнтирами учня, формують його життєві компетентності для

самореалізації у житті. Але, знань та вмінь для формування пізнавальної самостійності учнів буде замало, тут потрібна велика підготовка учнів здатних до виявлення самостійності, самореалізації та творчого підходу до інновацій.

Отже, пізнавальна самостійність – це складне комплексне поняття в освітньому процесі початкової школи. Зазвичай вчителі дотримуються такої думки, що для розвитку пізнавальної самостійності достатньо сформувати в дітей навички логічного мислення відповідно до їх вікових особливостей за допомогою підібраних методів. Однак результати дослідження дедалі більше переконували педагогів у неповноті й однобічності такого трактування. Адже пізнавальна самостійна діяльність це не лише робота думки, а й чуттєве сприймання, запам'ятовування, різні види дій, емоційне ставлення особистості, а пізнавальна активність дитини – це її внутрішня готовність до подальшої участі у процесі оволодіння знаннями, уміннями і навичками та виявлення самостійності та творчого підходу до виконання навчальних завдань. У центрі навчально-виховного процесу має бути учень. Активність, бажання і здатність до навчання, уміння спілкуватися, співпрацювати, міркувати, обговорювати свої думки, бути собою, закладаються у процесі навчання на уроках у початкових класах.

Розвиток пізнавальних інтересів, допитливості, спостережливості, бажання вчитися у молодших школярів – «вічні» завдання, які покликана вирішувати початкова школа. Одне з важливіших засобів їхнього розв'язування, за результатами досліджень, – це інформативність уроку, тобто використання у навчальному процесі інформаційно-насичених матеріалів, творчих завдань і вправ, складених з урахуванням мотиваційного, змістового та процесуального компонентів навчання [2]. Пізнавальна діяльність учня на уроці сприяє розвитку пам'яті, мислення, уяви, сприймання. Неможливо досягнути належної уваги, доки учень не зосереджений, доки його думка не розбуджена запитаннями, що потребують розв'язання, та не виникне потреба в активних діях. Діти часто чують від учителя: «Будьте уважні», «Роздивіться малюнок», «Запам'ятайте», «Подумайте». Але вони часто не розуміють того, до чого закликає вчитель. Найпершою необхідністю під час перебування в школі є

ознайомлення з такими операціями як синтез, аналіз, порівняння, узагальнення, за допомогою яких розвиваються такі пізнавальні операції як пам'ять, увага [4,5].

Велике значення для розвитку пізнавальної активності має розвиток психічних процесів – пам'яті, уваги, уяви. Саме ці процеси, за даними психологів, – основа для розвитку продуктивного мислення і творчих здібностей учнів [1]. З метою розвитку пізнавальної активності учнів необхідно:

- на кожному уроці застосовувати пізнавальні завдання;
- загальнопізнавальні вміння формувати в чіткій послідовності та системі, починаючи з найпростішого, цю роботу проводити не епізодично, а на кожному уроці;
- кожне вміння формувати поетапно. Це означає: створення мотиваційної готовності учнів до виконання певного виду діяльності, засвоєння зразка дій, первинне застосування вмінь виконувати тренувальні вправи;
- розвивати прийоми розумової діяльності (аналіз, порівняння, абстрагування, узагальнення), які лежать в основі пізнавальних умінь.

Розвитку пізнавальної активності в початкових класах має приділятися особлива увага ще й тому, що саме в цих класах формуються основні інтелектуальні вміння.

Умовами формування пізнавальних інтересів молодшого школяра є :

- а) розуміння дитиною змісту і значення матеріалу; б) новизна у змісті навчання;
- в) використання оптимальної системи тренувальних, творчих, пізнавальних та інших завдань; г) практична спрямованість матеріалу; д) самостійність дітей у їхній діяльності; е) висока ефективність кожного уроку; є) глибоке знання вчителем предмета, інтерес до нього, вміння зацікавити ним дітей [3].

Отже, пізнавальна активність – засіб реалізації потенціалу молодших школярів для досягнення цілі навчання, а рівень активності можна оцінити за кінцевим результатом, але обов'язково при цьому слід враховувати наявний рівень знань учня та шляхи одержання результату. Учитель повинен так організувати навчальну діяльність, щоб учень мав можливість зробити для себе

відкриття, в результаті якого він синтезує знання, встановлює взаємозв'язки між різноманітними явищами, робить висновки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Задесенець М.П. Вікові особливості розвитку дітей і формування особистості /М.П.Задесенець. – К., 1976. – С. 34 –37.
2. Кравченко Т. Розвиток пізнавальної активності і самостійності учнів на уроках української мови /Т.Кравченко. – Початкова школа. – 2001. – № 5.– С .12–15.
3. Лозова В.І. Позанавчальна пізнавальна діяльність та її вплив на формування особистості школяра /В.І.Лозова // Управління школою. – 2003. – № 10 (22). – С .16 – 22.
4. Хом'юк І.В. Вплив ігрових занять на самостійну пізнавальну діяльність студентів / І.В.Хом'юк // Гуманізм та освіта зб. матеріал. Між нар. науково-практичної конференції, Вінниця, 21-23 вересня 2004 р. В 2-х томах. Том 2 – Вінниця: Універсам-Вінниця, 2004. – С. 81–86.
5. Хом'юк І. В. Шляхи формування пізнавальної самостійності молодших школярів на уроках математики / І. В. Хом'юк, Н.Ю.Родюк, В.В.Хом'юк // III Міжнародна науково-практична інтернет-конференція «Актуальні проблеми формування творчої особистості педагога в контексті наступності дошкільної та початкової освіти». – Науковий журнал «Молодий вчений», 2019. –№ 5.2 (69.2). – С.166-170.